

Hent børnene hjem fra Syrien NU!

Hvad gør de andre europæiske lande?

I det følgende giver jeg et referat af to artikler som svar på spørgsmålet.

1. Første artikel er fra november 2019. Den er skrevet af **Tanya Mehra** (Senior Project Leader) og er udgivet af ICCT, International Centre for Counter-Terrorism i den Haag i Holland. Titlen er *European countries are being challenged in court to repatriate their foreign fighters and families.*

De europæiske lande har endnu ikke taget stilling til, hvordan de stiller sig til den udfordring, at der findes børn i flygtningelejrene i det nordlige Syrien fra alle lande. Frankrig, Holland og Østrig har dog hjemtaget nogle forældreløse børn. England har planer om det. Flere franske familier har sluttet sig sammen om at sagsøge Udenrigsministeriet for ikke at beskytte franske statsborgere i fare. I Tyskland har en domstol i Berlin udtalt, at den tyske regering bør tage en mor og hendes tre børn hjem. En endnu højere domstol i Tyskland har dømt, at både mor og børn bør komme hjem. Men den tyske regering har bestemt, at kun børnene kan komme til Tyskland, fordi der ikke foreligger en trusel mod moderens liv. I Holland har retten i Rotterdam bestemt, at kvindelige IS-soldater skal til Holland og stilles for retten. Men den hollandske regering har udtalt, at det er for farligt at hente dem hjem.

I oktober 2019 lykkedes det to hollandske mødre med tre børn at flygte fra al-Hol-lejren til den hollandske ambassade i Ankara. Det blev bestemt, at de først skal overgives til de tyrkiske myndigheder.

Flere familiemedlemmer i de europæiske lande lægger for tiden pres på deres regeringer for at få børn og mødre hjem. Et par franske bedsteforældre har anlagt sag mod Frankrig ved den europæiske menneskerettighedsdomstol fordi deres datter og børnebørn blev nægtet indrejse.

Tanya Mehra foreslår følgende lovlige tiltag:

1. Situationen i lejrene er forfærdelig. Straffe og tortur er almindelig. Det strider mod artikler i bl.a. Menneskerettighedskonvention.
2. På et år er 340 børn døde i lejrene. Human Rights Watch og andre humanitære organisationer fortæller om nød og sygdomme. Igen henvises til Menneskerettighedskonventionen her artikel 5 og Børnekonventionens artikel 6, som de europæiske stater overtræder.
3. Flere konventioner og artikler (ICCPR) siger, at ingen må fratages retten til at komme ind i sit eget land.
4. Barnets tarv. Barnets tarv er artikel 3 i Børnekonventionen. Den bliver ikke overholdt i lejrene. Mødrene kan bruge artikel 8 i Menneskerettighedskonventionen.
5. ikke-diskriminering. Børnekonventionens artikel 2 siger, at børn ikke må straffes på grund af forældrenes tro. Størsteparten af børnene er under seks år gamle.
6. Ret til hjælp fra konsulater. En belgisk domstol har bestemt, at konsulater skal hjælpe mødre og børn. Den belgiske regering har endnu ikke reageret.

Flere europæiske lande mener, at deres statsborgere skal retsforfølges i det land, de befinder sig i. Irak afslår, her er domstolene allerede overfyldte. Der er ringe chance for, at europæiske IS-soldater vil blive behandlet retfærdigt ved syriske domstole.

Konklusion: Mange love og konventioner er positive over for barnets tarv og overfor de voksnes tarv.

Tanya Mehra anbefaler ”kontrolleret tilbagekomst”, som vil være bedst for den nationale sikkerhed. Landene skal oplyse befolkningerne om, hvorfor børn og voksne skal komme hjem. Europa skal vise mod og gå sammen om at hente børn og voksne hjem.

2. Artikel nummer to er fra juni 2020. Den er skrevet af **Azeem Ibrahim** (direktør for Center for Global Policy) og **Myriam Francois** (seniorforsker ved Center for Global Policy) og er udgivet af Center for Global Policy i Washington. Titlen er *Foreign ISIS Children Deserve a Home. Western governments have shirked their responsibilities for far too long.*

Omkring 70.000 kvinder og børn fra cirka 70 lande befinder sig p.t. i lejre i det nordlige Syrien, kontrolleret af SDF, the Syrian Democratic Forces, en hovedsagelig kurdisk milits, understøttet af USA, UK og andre lande. Mellem 11.000 og 13.000 af disse er ikke-syriske og ikke-irakiske statsborgere, og de fleste er børn. Situationen i lejrene al-Hol og al-Roj er forfærdelig, og der er høj børnedødelighed. De fleste dør af dårlig ernæring og af kulde. I lejrene huserer **det religiøse politi, Hisba**, der står for meget strenge regler og straffe. Hisba indoktrinerer og overholder en streng form for sharia.

Forholdene i al-Hol er blevet forværret siden oktober 2019, hvor Tyrkiet invaderede det nordlige Syrien. Internationale hjælpeorganisationer har trukket deres hjælpearbejdere ud af lejren.

Der er Coronavirus i lejrene, og den allerede høje dødelighed er steget. Red Barnet har advaret mod, at den del af lejrene, hvor de udenlandske mødre og børn befinder sig, er særligt dårligt bemandede. Det er bydende nødvendigt, at der tages hånd om børn og mødre nu. Ingen kan garantere for, hvordan situationen ser ud om en måned eller to.

Vi ser **tre løsninger**: Lade alle blive og håbe det bedste, tage nogle til deres hjemland og lade resten blive, eller **etablere en aktiv politik for reintegration**. Der er stor modstand i de vestlige befolkninger mod at repatriere tidligere islamiske krigere. Det vil ikke være sikkert, hverken for krigerne eller for de europæiske befolkninger, at lade krigerne blive i lejrene og i fængslerne. Der er en risiko for, at de vil flygte og vil udsætte deres hjemlande – og verden – for fare, idet de er blevet indoktrinerede jihadistisk. Dette vil gentage sig i næste generation.

Det nemmeste for de vestlige stater vil være at tage **de forældreløse børn** hjem. Nogle få lande – UK, Sverige, Frankrig og Australien – har hjemtaget nogle få børn, der nu bor hos familiemedlemmer, mens Centralasiatiske lande (Malaysia, Kosovo, Rusland, Usbekistan) har hjemtaget mange børn og mødre og har sat **repatrieringsprogrammer** i gang for dem.

Det er ikke i orden at skille små børn fra deres mødre, men de fleste europæiske lande er imod at hente børn og mødre hjem. Nogle få mødre i lejrene har frivilligt ladet deres børn tage hjem alene. Andre mødre har betalt menneskesmuglere for at hjælpe børnene ud til hjemlandet. Der findes også mødre (og børn), som ikke ønsker at forlade lejrene, idet de har ladet sig overbevise af IS' ideologi.

Hvis vi skal undgå fjendskab og provokationer, der vil gentage sig i det uendelige, skal de vestlige lande handle pro-aktivt. **Hvert land bør udvikle et system for modtagelse og mulig straf af de hjemvendte**. Der er et par tiltag i gang: I 2019 tog Sverige initiativ til at samle de europæiske lande omkring en international domstol, der skal dømme IS-krigere. I april 2020 er Tyskland begyndt på at sætte IS-krigere for en domstol. De, der dømmes, skal gennemgå et fængsels/opdragelsesprogram i **Irak**, de øvrige (bl.a. de mindre børn) skal få hjælp til at blive indsluset i det tyske samfund og – alt efter alder – gennemgå et afradikaliseringssprogram i Tyskland. Også store børn kan afradikaliseres i en særlig lejr i det **nordlige Irak**. Her arbejder der NGO'er og tyske sundheds- og socialmedarbejdere.

Det er muligt for andre vestlige lande at oprette afradikaliseringsslejre samme sted. Det vil give landene tid til at aftale permanente løsninger for alle.

Det er nødvendigt med mere hjælp direkte i lejrene, hvor der hersker sult, sygdomme og manglende infrastruktur. Flere organisationer har forsøgt i årevis. Nu må det være regeringernes ansvar. Tilsyneladende har ingen lyst til at tage dette ansvar, men det er i alles langtids strategiske interesse at komme i gang.

Oversættelse og referat: Pia Sigmund, 10.8. 2020

Støttegruppen: Børnene hjem fra Syrien NU!